

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΑΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 62/12.2.2016

Θέμα: Υιοθέτηση Κατευθυντήριων Γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) σχετικά με την αναγνώριση και αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού εκτός τεχνικών προβλέψεων (ΕΙΟΡΑ-BoS-15-113/30.6.2015)

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, αφού έλαβε υπόψη:

- α) το άρθρο 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ισχύει,
- β) τον ν. 4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16^{ης} Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 13) και ιδίως το άρθρο 46 αυτού,
- γ) τον Κανονισμό υπ' αριθμ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη Σύσταση Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΕ L 331 της 15.12.2010), και ιδίως το άρθρο 16 αυτού,
- δ) τον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 12 της 17.1.2015),
- ε) τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με την αναγνώριση και αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού εκτός τεχνικών προβλέψεων (ΕΙΟΡΑ-BoS-15-113/30.6.2015) στο κείμενο των οποίων αναφέρεται ότι εφαρμόζονται από την 1^η Ιανουαρίου 2016, και
- στ) ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Να υιοθετήσει τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων σχετικά με την αναγνώριση και αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού εκτός τεχνικών προβλέψεων (ΕΙΟΡΑ-BoS-15-113/30.6.2015), ως εξής :

Άρθρο 1 Σκοπός και Ορισμοί

1. Σκοπός της παρούσας είναι να θεσπισθεί πλαίσιο οδηγιών για την εφαρμογή του άρθρου 50 του ν. 4364/2016 καθώς και των άρθρων 7 έως 16 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Για τις ανάγκες της παρούσας, λαμβάνονται υπόψη οι ορισμοί που δίδονται στις αντίστοιχες έννοιες στα κείμενα του ν. 4364/2016, της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ (Φερεγγυότητα II) και των Κανονισμών που αναφέρονται ανωτέρω. Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των ορισμών των ιδίων εννοιών στην ελληνική απόδοση των ως άνω κειμένων, προκρίνεται η ορολογία που υιοθετεί ο ν. 4364/2016. Όπου στην παρούσα γίνεται αναφορά στον όρο «αποτίμηση», εννοείται η αποτίμηση σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 4364/2016.

Ειδικότερα ισχύουν οι παρακάτω ορισμοί:

α) «Διεθνή λογιστικά πρότυπα ή διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς (ΔΠΧΑ)»: τα διεθνή λογιστικά πρότυπα που υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1606/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων (ΕΕ L 243 της 11.9.2002).

β) «Αποτιμήσεις ή ισολογισμός της Φερεγγυότητας II»: Οι αποτιμήσεις όλων των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στο ν. 4364/2016, στον Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35, στην κείμενη ευρωπαϊκή νομοθεσία αμέσου εφαρμογής και σε κάθε άλλη απόφαση η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των ανωτέρω.

Άρθρο 2
(1^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σημαντικότητα

1. Κατά την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θεωρούν πληροφορίες ως σημαντικές (ουσιώδεις) αν θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη λήψη αποφάσεων ή την κρίση των χρηστών στους οποίους απευθύνονται οι εν λόγω πληροφορίες (αρχή της σημαντικότητας) σύμφωνα με τα οριζόμενα στην αιτιολογική σκέψη αρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Εν αναφορά προς την αξιολόγηση της σημαντικότητας, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μεριμνούν ώστε οι μετρήσεις των ετήσιων χρηματοοικονομικών στοιχείων τους να βασίζονται σε εκτιμήσεις ή μεθόδους εκτιμήσεων στον ελάχιστο δυνατό βαθμό. Τριμηνιαίες μετρήσεις επιτρέπεται να βασίζονται σε εκτιμήσεις και μεθόδους εκτιμήσεων, σε μεγαλύτερο βαθμό από τις αντίστοιχες ετήσιες και κατόπιν επαρκούς τεκμηρίωσης ότι οι εφαρμοζόμενες εκτιμήσεις δεν αφορούν σε ουσιώδεις πληροφορίες.

Άρθρο 3
(2^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συνέπεια στην εφαρμογή των μεθόδων αποτίμησης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις τεχνικές αποτίμησης με διαχρονική συνέπεια.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν, αν εξαιτίας κάποιας μεταβολής των συνθηκών, απαιτείται αλλαγή στις μεθόδους αποτίμησης ή στην εφαρμογή τους η οποία θα οδηγούσε σε καταλληλότερη επιμέτρηση σύμφωνα με το άρθρο 50 του ν. 4364/2016.

3. Οι μεταβολές συνθηκών οι οποίες θα μπορούσαν να προκαλέσουν αλλαγή στις μεθόδους αποτίμησης, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) νέες εξελίξεις στην αγορά οι οποίες αλλάζουν τις συνθήκες της αγοράς,
- β) νέες πληροφορίες οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες,
- γ) πληροφορίες που χρησιμοποιούνταν στο παρελθόν και δεν είναι πλέον διαθέσιμες,
- δ) βελτίωση των τεχνικών ή μεθόδων αποτίμησης.

Άρθρο 4

(3^η κατευθυντήρια γραμμή)

Επενδύσεις σε ακίνητα και λοιπά ακίνητα: εναλλακτικές μέθοδοι αποτίμησης

1. Κατά την αποτίμηση των επενδύσεων σε ακίνητα και των λοιπών ακινήτων σύμφωνα με το άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις επιλέγουν την προσέγγιση που περιγράφεται στην παράγραφο 7 του εν λόγω άρθρου, η οποία παρέχει την πλέον αντιπροσωπευτική εκτίμηση του ποσού για το οποίο θα μπορούσαν να μεταβιβαστούν μεταξύ συναινούντων και επαρκώς πληροφορημένων μερών σε όρους αγοράς.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι η επιλεγθείσα προσέγγιση, κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, βασίζεται στα ακόλουθα:

α) σε τρέχουσες τιμές σε ενεργό αγορά για ακίνητα διαφορετικής φύσης, κατάστασης ή τοποθεσίας, ή υποκείμενα σε διαφορετική μίσθωση ή άλλους συμβατικούς όρους, αναπροσαρμοσμένες για να αντανakλούν αυτές τις διαφορές,

β) σε πρόσφατες τιμές παρόμοιων ακινήτων σε λιγότερο ενεργές αγορές, με αναπροσαρμογές για να αντανakλούν κάθε μεταβολή στις οικονομικές συνθήκες από την ημερομηνία των συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν σε αυτές τις τιμές,

γ) σε προβλέψεις προεξοφλημένων ταμειακών ροών που βασίζονται:

γα) σε αξιόπιστες εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών, που τεκμηριώνονται από όρους υφιστάμενης μίσθωσης ή άλλων σχετικών συμβάσεων και, όπου είναι δυνατόν, από εξωτερικά αποδεικτικά στοιχεία τέτοια όπως τα τρέχοντα ενοίκια της αγοράς για παρόμοια ακίνητα, στην ίδια τοποθεσία και κατάσταση, και

γβ) σε προεξοφλητικά επιτόκια που αντανakλούν τις τρέχουσες εκτιμήσεις της αγοράς σχετικά με την αβεβαιότητα στο ύψος και το χρόνο των ταμειακών ροών.

3. Σε περιπτώσεις που μέθοδοι οι οποίες κάνουν χρήση των στοιχείων των περιπτώσεων (α), (β) και (γ) της παραγράφου 2 του παρόντος, καταλήγουν σε διαφορετικές αποτιμήσεις για ένα ακίνητο, προκειμένου να προσδιοριστεί η πλέον αντιπροσωπευτική εκτίμηση αναφορικά με την αποτίμηση ακινήτου, εντός του εύρους των αποτιμήσεων, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν τα αίτια των ως άνω αποκλίσεων στις αποτιμήσεις.

4. Κατά τον προσδιορισμό της αποτίμησης ενός ακινήτου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη την ικανότητα των συμμετεχόντων στην αγορά να παράγουν οικονομικά οφέλη είτε κάνοντας μέγιστη και βέλτιστη χρήση του ακινήτου είτε μεταπωλώντας το σε άλλο συμμετέχοντα στην αγορά ο οποίος θα χρησιμοποιούσε το εν λόγω ακίνητο στο μέγιστο βαθμό και κατά τον βέλτιστο τρόπο.

Άρθρο 5

(4^η κατευθυντήρια γραμμή)

Επενδύσεις σε ακίνητα και λοιπά ακίνητα: αποδεικτικά στοιχεία προς υποστήριξη της αποτίμησης

Σε περίπτωση που η αποτίμηση ενός ακινήτου βασίζεται σε επίσημη εκτίμηση, ή άλλες πληροφορίες, πριν από την ημερομηνία αναφοράς, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι σε θέση να αποδείξουν στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι έχουν γίνει όλες οι απαιτούμενες προσαρμογές προκειμένου να αποτυπώνονται οι μεταβολές που τυχόν έχουν επέλθει στην αξία κατά το διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας της επίσημης εκτίμησης ή των άλλων πληροφοριών και της ημερομηνίας της αναφοράς.

Άρθρο 6

(5^η κατευθυντήρια γραμμή)

Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις και ίδια πιστοληπτική διαβάθμιση

1. Κατά την αποτίμηση χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τεχνικές με τις οποίες προσδιορίζεται η αξία για την οποία οι υποχρεώσεις θα μπορούσαν να μεταβιβαστούν ή να διακανονιστούν μεταξύ συναινούντων και επαρκώς πληροφορημένων μερών σε όρους αγοράς, εξαιρουμένης οποιασδήποτε προσαρμογής που έχει γίνει για να ληφθούν υπόψη τυχόν μεταβολές στην ίδια πιστοληπτική διαβάθμιση της επιχείρησης μετά την αρχική αναγνώριση. Οι εν λόγω τεχνικές μπορούν να βασίζονται:

α) σε μια προσέγγιση «από κάτω προς τα επάνω» (bottom up approach), ή

β) σε μια προσέγγιση «από επάνω προς τα κάτω» (top down approach).

2. Στην προσέγγιση από κάτω προς τα επάνω, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν την ίδια πιστοληπτική διαβάθμισή τους κατά την αρχική

αναγνώριση της συγκεκριμένης χρηματοοικονομικής υποχρέωσης. Μετά την αρχική αναγνώριση, σε κάθε ημερομηνία αποτίμησης, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις επανυπολογίζουν το ύψος της ως άνω υποχρέωσης διατηρώντας το μέρος του περιθωρίου της καμπύλης προεξόφλησης που αφορά στην ίδια πιστοληπτική διαβάθμιση σταθερό. Με τον τρόπο αυτό, στις μεταγενέστερες αποτιμήσεις, η αξία υπολογίζεται προσδιορίζοντας τις μεταβολές στην αξία που απορρέουν από μεταβολές στις συνθήκες της αγοράς οι οποίες επηρεάζουν την αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, εκτός από τις μεταβολές στις συνθήκες της αγοράς που επηρεάζουν τον ίδιο πιστωτικό κίνδυνο.

3. Κατά την αξιολόγηση των μεταβολών των συνθηκών της αγοράς που δημιουργούν κίνδυνο αγοράς, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αξιολογούν, κατ' ελάχιστον, τις μεταβολές στη σχετική καμπύλη επιτοκίων άνευ κινδύνου, στην τιμή εμπορεύματος, σε μια συναλλαγματική ισοτιμία ή σε δείκτη τιμών ή επιτοκίων.

4. Στην προσέγγιση από επάνω προς τα κάτω, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν το ποσό της μεταβολής στην αποτίμηση της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που οφείλεται σε μεταβολές στον ίδιο πιστωτικό κίνδυνο της επιχείρησης και το εξαιρούν από την αποτίμηση.

Άρθρο 7

(6^η κατευθυντήρια γραμμή)

Συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις: Μέθοδος της καθαρής θέσης βάσει ΔΠΧΑ

1. Κατά την αποτίμηση του ενεργητικού και του παθητικού συνδεδεμένης επιχείρησης με τη μέθοδο της καθαρής θέσης, όπως ορίζεται στα ΔΠΧΑ, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, και σε περίπτωση που η εν λόγω συνδεδεμένη επιχείρηση χρησιμοποιεί διαφορετικό λογιστικό πλαίσιο, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν στις απαραίτητες προσαρμογές προκειμένου να αναγνωρίσουν και να αποτιμήσουν το ενεργητικό και το παθητικό της εν λόγω συνδεδεμένης επιχείρησης σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ.

2. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 13 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παρέχει στην Τράπεζα της Ελλάδος επαρκή τεκμηρίωση και αιτιολόγηση για τον τρόπο εφαρμογής των παραγράφων (4), (5) και (6) του άρθρου 13 του ως άνω Κανονισμού.

Άρθρο 8
(7^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις: εναλλακτικές μέθοδοι αποτίμησης

Σε περίπτωση που οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αποτιμούν τις συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις χρησιμοποιώντας εναλλακτικές μεθόδους αποτίμησης, σύμφωνα με την περίπτωση (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, παρέχουν στην Τράπεζα της Ελλάδος επαρκή τεκμηρίωση για τις εφαρμοζόμενες μεθόδους αποτίμησης και αιτιολογούν τον λόγο για τον οποίο δεν είναι δυνατή η επανεκτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού της συνδεδεμένης επιχείρησης με την προεπιλεγμένη μέθοδο αποτίμησης ή την προσαρμοσμένη μέθοδο της καθαρής θέσης.

Άρθρο 9
(8^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ενδεχόμενες υποχρεώσεις: Ενδεχόμενες υποχρεώσεις που απορρέουν από συμφωνίες στοιχείων συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων

1. Κατά τη σύναψη μιας συμφωνίας που αφορά σε στοιχείο συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων μιας ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, η εν λόγω επιχείρηση αξιολογεί με τη δέουσα προσοχή αν θα αναγνωρίσει την αντίστοιχη ενδεχόμενη υποχρέωση ως υποχρέωση σύμφωνα με το άρθρο 11 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.
2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, παρέχουν στην Τράπεζα της Ελλάδος επαρκή τεκμηρίωση και αιτιολόγηση σε περίπτωση που δεν έχουν αναγνωρίσει ενδεχόμενες υποχρεώσεις από συμφωνίες με άλλες επιχειρήσεις - συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε άλλων επιχειρήσεων ανήκουν στον ίδιο όμιλο με αυτές – εφόσον η ως άνω συμφωνία έχει εγκριθεί ως στοιχείο συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων.

Άρθρο 10
(9^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αναβαλλόμενοι φόροι: αναγνώριση και αποτίμηση

1. Προεξόφληση αναβαλλόμενων φόρων: Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν προεξοφλούν τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις.

2. Συμψηφισμός των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων και υποχρεώσεων στον ισολογισμό βάσει της Οδηγίας Φερεγγυότητα II: Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις συμψηφίζουν τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις με τις αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις μόνον εφόσον ισχύουν οι ακόλουθες δύο προϋποθέσεις:

α) υπάρχει νομικά εκτελεστό δικαίωμα συμψηφισμού των τρεχουσών φορολογικών απαιτήσεων με τις τρέχουσες φορολογικές υποχρεώσεις, και

β) οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και οι αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις αφορούν φόρους που έχουν επιβληθεί από την ίδια φορολογική αρχή στην ίδια φορολογητέα οντότητα.

3. Αναγνώριση και αποτίμηση καθαρής αναβαλλόμενης φορολογικής απαίτησης:

α) Σε περίπτωση που υπάρχουν ανεπαρκείς φορολογητέες προσωρινές διαφορές, οι οποίες αναμένεται να αναστραφούν κατά την ίδια περίοδο με την αναμενόμενη αναστροφή των εκπεστέων προσωρινών διαφορών, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τους την πιθανότητα εμφάνισης φορολογητέων κερδών κατά την ίδια περίοδο με την αναστροφή των εκπεστέων προσωρινών διαφορών ή κατά τις περιόδους όπου η φορολογική ζημία η οποία θα ανακύψει από την αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση μπορεί να μεταφερθεί σε προηγούμενες ή επόμενες περιόδους.

β) Κατά τη διενέργεια προβλέψεων για τα φορολογητέα κέρδη και την αξιολόγηση της πιθανότητας εμφάνισης επαρκών φορολογητέων κερδών στο μέλλον, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις:

βα) λαμβάνουν υπόψη ότι ακόμη και τα ιστορικά στοιχεία ισχυρών κερδών ενδέχεται να μην αποτελούν επαρκή αντικειμενική ένδειξη για τη μελλοντική κερδοφορία τους,

ββ) λαμβάνουν υπόψη ότι ο βαθμός αβεβαιότητας που σχετίζεται με τα μελλοντικά φορολογητέα κέρδη και απορρέει από αναμενόμενη αύξηση των νέων εργασιών αυξάνεται καθώς επεκτείνεται ο ορίζοντας των προβλέψεων, και ειδικότερα όταν τα εν λόγω προβλεπόμενα κέρδη αναμένεται να προκύψουν σε περιόδους πέραν του κανονικού κύκλου επιχειρηματικού προγραμματισμού της επιχείρησης,

βγ) συνεκτιμούν το γεγονός ότι μπορεί ορισμένοι φορολογικοί κανόνες να καθυστερούν ή να περιορίζουν την ανάκτηση αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών και αχρησιμοποίητων πιστωτικών φόρων,

βδ) αποφεύγουν τον διπλό υπολογισμό: τα φορολογητέα κέρδη που ανέκυψαν ύστερα από αναστροφή φορολογητέων προσωρινών διαφορών εξαιρούνται από τα

εκτιμώμενα μελλοντικά φορολογητέα κέρδη όταν έχουν χρησιμοποιηθεί για να υποστηρίξουν την αναγνώριση αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων,

βε) διασφαλίζουν κατά τη διενέργεια προβλέψεων για τα φορολογητέα κέρδη ότι οι εν λόγω προβλέψεις αφενός είναι αξιόπιστες και αφετέρου συνάδουν εν γένει με τις παραδοχές που έχουν γίνει για τις προβλέψεις άλλων ταμειακών ροών. Ειδικότερα, οι παραδοχές στις οποίες στηρίζονται οι προβλέψεις πρέπει να συμφωνούν με τις παραδοχές στις οποίες στηρίζονται οι αποτιμήσεις των τεχνικών προβλέψεων και των στοιχείων ενεργητικού στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II.

Άρθρο 11

(10^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αναβαλλόμενοι φόροι: τεκμηρίωση

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές τεκμηριώνουν και αιτιολογούν στην Τράπεζα της Ελλάδος κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα, αναφορικά με τους υπολογισμούς των αναβαλλόμενων φόρων:

α) τις πηγές των προσωρινών διαφορών που ενδέχεται να οδηγήσουν στην αναγνώριση αναβαλλόμενων φόρων,

β) τις αρχές αναγνώρισης και αποτίμησης που εφαρμόζονται για τους αναβαλλόμενους φόρους,

γ) τον υπολογισμό του ποσού των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων ή υποχρεώσεων που αναγνωρίστηκε, καθώς και τις υποκείμενες παραδοχές που αφορούν το εν λόγω ποσό, για κάθε είδος χρονικής διαφοράς και για κάθε είδος αχρησιμοποίητης φορολογικής ζημίας και αχρησιμοποίητου πιστωτικού φόρου,

δ) την αναγνώριση των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων, παρέχοντας επαρκή περιγραφή τουλάχιστον για τα ακόλουθα:

δα) ύπαρξη οποιωνδήποτε φορολογητέων προσωρινών διαφορών που αφορούν στην ίδια φορολογική αρχή, στην ίδια φορολογητέα επιχείρηση και στο ίδιο είδος φόρου και οι οποίες αναμένεται να αναστραφούν κατά την ίδια περίοδο με την αναμενόμενη αναστροφή των εκπεστέων προσωρινών διαφορών, ή οι οποίες θα καταλήξουν σε φορολογητέα ποσά έναντι των οποίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημίες ή οι αχρησιμοποίητοι πιστωτικοί φόροι πριν από την εκπνοή τους,

δβ) όταν οι φορολογητέες προσωρινές διαφορές που αφορούν στην ίδια φορολογική αρχή, στην ίδια φορολογητέα επιχείρηση και στο ίδιο είδος φόρου είναι ανεπαρκείς,

τεκμηρίωση που να αποδεικνύει ότι είναι πιθανόν η οντότητα να έχει επαρκή φορολογητέα κέρδη που αφορούν στην ίδια φορολογική αρχή, στην ίδια φορολογητέα επιχείρηση και στο ίδιο είδος φόρου κατά την ίδια περίοδο με την αναστροφή των εκπεστέων προσωρινών διαφορών, ή κατά τις περιόδους όπου η φορολογική ζημία η οποία θα ανακύψει από την αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση μπορεί να μεταφερθεί σε προηγούμενες ή επόμενες περιόδους, ή ότι είναι πιθανόν η επιχείρηση να έχει φορολογητέα κέρδη πριν από την εκπνοή των αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών ή των αχρησιμοποίητων πιστωτικών φόρων.

ε) το ποσό και την ημερομηνία λήξης, εάν υπάρχει, των εκπεστέων προσωρινών διαφορών, των αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών και των αχρησιμοποίητων πιστωτικών φόρων, για τους οποίους αναγνωρίζονται ή δεν αναγνωρίζονται αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις.

Άρθρο 12

(11^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αντιμετώπιση των αναβαλλόμενων φόρων σε περίπτωση εξαιρούμενων από την εποπτεία ομίλου επιχειρήσεων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις ακόλουθες αρχές για την αναγνώριση από αυτές της αναβαλλόμενης φορολογίας σε περίπτωση που συνδεδεμένες επιχειρήσεις εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της εποπτείας ομίλου σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 172 του ν. 4364/2016:

α) σε περίπτωση εξαίρεσης δυνάμει της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 172 του ν. 4364/2016, ο αναβαλλόμενος φόρος που σχετίζεται με την εξαιρούμενη επιχείρηση δεν αναγνωρίζεται ούτε σε ατομική βάση ούτε σε επίπεδο ομίλου,

β) σε περίπτωση εξαίρεσης δυνάμει των περιπτώσεων (β) και (γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 172 του ν. 4364/2016, ο αναβαλλόμενος φόρος που σχετίζεται με την εξαιρούμενη επιχείρηση δεν αναγνωρίζεται σε επίπεδο ομίλου.

Άρθρο 13

(12^η κατευθυντήρια γραμμή)

Απαγόρευση χρήσης παρέκκλισης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαγορεύεται να χρησιμοποιούν την παρέκκλιση της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

Άρθρο 14

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 1η Ιανουαρίου 2016.

Η παρούσα Πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να αναρτηθεί στον ιστότοπο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Ο Υποδιοικητής

Θεόδωρος Μητράκος

Ο Υποδιοικητής

Ιωάννης Μουρμούρας

Ο Διοικητής

Ιωάννης Στουρνάρας

Ακριβές Αντίγραφο
Αθήνα, 16.2.2016
Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης
Η Διευθύντρια

[υπογεγραμμένο]
Ιωάννα Σεληγιωτάκη